

VÝSTUP NA KRIVÁŇ

19. – 21. 8. 2011

Po velkých domluvách na klubovém diskusním fóru se nakonec 5 posádek rozhodlo do Vysokých Tater vyrazit se záměrem Kriváň pokořit. Všichni jsme se setkali na parkovišti za Pribylinou, abychom našli nejvhodnější místo pro základní tábor. Jako nejlepší se nám jevílo parkoviště s výhledem na Kriváň na okraji Podbanského (49°8'34.509"N

19°54'11.603"E), kde nám nic po celou dobu nescházelo. V noci absolutní klid s překrásným pohledem na noční oblohu plnou hvězd, nedaleko šuměla říčka Belá a na pivko do hospůdky to bylo také pár metrů.

Ráno v sobotu jsme se rozdělili na dvě skupiny.

Skupina s dětmi odjela autobusem na Štrbské pleso, kde absolvovala menší vycházku kolem plesa, včetně absolvování disciplín na jednotlivých zastaveních, kdy děti byly šikovnější než dospělí doprovod, k vodopádu Skok.

Vrcholové družstvo v počtu 8 osob (Sabina a Dušan Perničtí, Miluška a Zbyněk Vaňurovi, Pavla a Zdeněk Vaňurovi, Honza Kubáček a Zdeněk Pšenica) nasedla do „minibusu“ k Dušanovi a vyjela na parkoviště ke Trem Studničkám, odkud z nadmořské výšky 1.141 m.n.m. vyrazilo na Kriváň. Začátek, který vede z kopečka, se všem líbil a hlavně ženská část ústa nezavřela. Po 15 minutách to však začalo a bylo před námi téměř tři hodinové neustálé stoupání. Malou přestávku jsme si udělali prohlídkou partyzánského bunkru z 2. světové války a kochajíc se překrásnými rozhledy na Nízké Tatry a Roháče pomalu stoupali k rozcestí Ve Kriváňském žlabe, kde byla poslední šance se rozhodnout, zda splnit vysněný cíl a dojít až na vrchol Kriváně nebo vyrazit k Jamskému plesu a zde počkat na ostatní. Druhá varianta však nikoho nezaujala. Jako jeden muž jsme vyrazili na závěrečnou nejnáročnější část výstupu. Jak je vidět z fotografií ve fotogalerii, bylo zde lidí jako na „Václaváku“. I když některým docházel chvílemi dech, nakonec na vrchol Kriváně (2.494,7 m.n.m.) šťastně dorazili. Odměnou jim byla panoramata Roháčů (Baníkov, Tri kopy, Jakubína, Baraněk), Nízkých a Vysokých Tater (Lomnický štít, Gerlachovský štít, Rysy, Nálepka chata, Štrbské pleso, ...), Polských Tater s dominantními vrcholy Kasprowy Wierch, Swinica a Giewont. Dolů se nikomu moc nechtělo, ale nedalo se nic dělat. Kdo si myslel, že to bude procházka růžovým sadem, byl na omylu. I cesta z kopce dá svalům pořádně zabrat. Odpočinek u Jamského plesa přišel všem vhod. Odtud to byla už jen hodinka po pohledné mírně se svažující lesní pěšině zpět na parkoviště ke Trem Studničkám.

Kolem 18 hodiny se obě skupiny sešly opět na parkovišti v Podbanském, z nasbíraných hřibů Miluška udělala smaženici a po nezbytné očištění jsme vyrazili na pivko, kde jsme si sdělovali vzájemné zážitky a poznatky z krásně prožitého dne. Bylo nám bláze, když při pohledu na vrchol Kriváně od karavanů jsme si mohli říci: „Tam jsme dnes byli.“

Nedělní ráno nás opět vítalo slunce a opět se vytvořily dvě skupiny. Jedna (Kubáčkovi a Perničtí) pokračovala na karavanistický sraz do polského Zakopaného, druhá (Pšenicevi a 2x Vaňurovi) jela smočit svá unavená těla

z předešlého dne do Kalamen. Že nevíte kde to je? My jsme to poznali díky Zdeňkovi Pšenícovi, který o tomto přírodním koupání věděl (49°8'0.146"N 19°25'11.310"E). V zemi vybagrované dvě díry o hloubce do půl metru, jedna o rozměru pro dvě ležící osoby, ta druhá o něco větší (viz. fotogalerie). Koupání i parkovné za 1 EURO. Kdo by zde chtěl nocovat, a byli zde tací, tak si 1 EURO připlatí. I přes spartánské podmínky nám bylo blaze. Škoda, že už byla neděle a museli jsme domů.

Víkend se prostě vydařil. Někteří zjistili, že bude dobré, když se budou trochu hýbat i přes rok, aby mohli chodit v pondělí a v úterý ze schodů. Krásné víkendové zážitky však všchnu bolest přerazily. A kam příští rok? Určitě nějaký vrchol najdeme.

**Zbyněk Vaňura
Srpen 2011**